Nej hemma sedigt bli; se hus och hem till godo,
Helst huslighet och flärd wißt alldrig sammanstodo.

Som detta ungefärligen
Är målningen utaf den Maka,
Med den jag tänkt och tänker än,
Det ägta ståndets nöjen smaka.
Man nu wäl tror, jag redan gjort det wal,
Som då för alltid mig skall fästa, —
Och att, bland alla flickors tal,
Min Fästmö är den aldrabästa: —
Nej! jag bland Evas döttrar än
Ej nånsin kunnat finna den: —
Men säll och lycklig jag, min wän,
Om jag en gång kan finna den!
Och trefallt säll, och lyckligare än,
Att alldrig nånsin kunna finna den!!!

GS 506

Huru den bättre Fästmön bör wara.

I anledning af hwad Tidningar för några år yttrat om öfwerflöd på ogifta Damer.

Eskilstuna.
Tryckt hos P. E. Norman, 1837.

Skull' någon fråga mig, om jag också en dag
Will mig i helga ägtenskapets stånd begifwa,
Samt önskade, jag wille, om så är, beskrifwa
För sig den husfrus bild, med hwilken äfwen jag,
Af kärlek ledd, förenad under Hymens lag,
Had' lust att mulna, så, som glada dar fördrifwa;
Så se, min wän! se här, i några enkla drag
De egenskaper hon bör äga: —
Du dem för flickorna må säga.
Först Dygder utaf alla slag,
Som, jemte alla slags behag,
Utgöra, att jag kort må säga,
Fullkomlighetens sammandrag. —
Om bör hon wara, dock ej swag;
Med klokheten af mogna åren
Förena ungdom. Minsta spåren
Ej rödjas må af nycker, el' melancholie,
El' dåningar och hycklerie, el' hysterie:
Nej wara god och lugn och glad och fri,
Samt frisk och blomstrande, som wåren,
Skön, lika båd' till själ och kropp; —
Och af en Snilles glanto förklarad,
Som strålar allt, och lifwar opp.
Hon bör i hjertat ha förwarad
En skatt af ädla tänkesätt;
Om andra dömma mildt och rätt; —
Ha sedighet med qwickhet parad.
Till wäxten *) må hon wara smal,
(Och ej för tyngden att wärdera),
Deß lilla täcka fot uppå nå'n bal
Må äfwen kunna paradera: —
Sin man hon skall förstå charmera;
Skall kunna sjunga täckt: "Du tysta dal,"
Så wäl, som läf till Gud, med mera;
Förstå Claveret wäl tractera,
Samt sig dermed accompagnera.
Skall något bokwett ha, alltså;
Ej blott ha läsit "Fogel blå";
Ej heller endast hålla på
En Riddar Finke att studera,
Nej henne all lecture frappera.
Hon hushållswett dock skall med bokwett sammanpara;
Uti sitt hushåll ej sin möda nå'nsin spara,
Ej wara utaf dem, som dertill hålla sig för rara,
Och endast wilja på visite, prom'nade, och baler fara:

*) Sålunds aldeles icke af snörlif och dplikt, utan af naturen.